

Svatá Hora

2

2025

ročník
LXII



Čest spíš než trest • Válka s Turky • Sladké karamelky drbů a klepů zhořknou

OBSAH

Úvodník

Otisk redemptoristů?	3
----------------------	---

Ze Svaté Hory

Stříbrné svícny	22
Opravy na Svaté Hoře	29
Zprávy ze Svaté Hory	24

Z historie

Válka s Turky a Svatá Hora	4
----------------------------	---

Osobnost

Čest spíš než trest	8
---------------------	---

Spiritualita

Václav Beneš Třebízský: Svatá Hora	18
Sladké karamelky drbů a klepů zhořknou	20
O lidské křehkosti a naději	30

Informace

Podpořte vydání CD	28
Zajímavá kniha	33
K Jubilejnímu roku	34
Exercicie, kalendář akcí	35
Pravidelné bohoslužby, otevírací doba	36

Otisk redemptoristů?

Vždy, když se v mém životě chystala nějaká zásadnější změna, zejména personální u mých nadřízených, nebo když jsem měnil působiště, kladl jsem si otázku, zda nemám(e) tendenci nadhodnocovat jak váhu končícího, tak možná úskalí nadcházejícího.

Jako hudebník jsem si vždy říkal: Jak trvalý byl asi přínos Johanna Sebastiana Bacha v jeho tehdejších působištích? Jak moc ho přetrvaly plody jeho práce? Nejlépe by nám o tom řekl jeho – pro nás dnes docela neznámý – nástupce na pozici kantora lipského svatotomášského kůru Johann Gottlob Harrer... Z vlastní zkušenosti se mohu tázat: Jak moc jsou dnes patrné otisky Patera Karla Brízy na svatohorském kůru? V hudbě české církevní provincie?

Pokud už pokukujete po jiné stránce našeho časopisu nebo dokonce po jiné činnosti (vždyť: Co zde dělá tak moc na hudbu zaměřený editorial?), prosím ještě o chvilku strpení s posledním odkazem do hudební historie. Je jím Rybova Česká mše vánoční, jak ji všichni nazýváme, nebo krátce „Rybovka“. Právě ona je možná dosti typickou ukázkou toho, jak se propisuje do dějin odkaz výrazné osobnosti, kterou Ryba bezesporu byl. Všichni od něj nejspíš známe alespoň ono úvodní „Hej mistře, vstaň bystre!“.

Úvodní slova mše, která se stala symbolem českých Vánoc, přestože svému autorovi asi nijak význačná nepřipadla, když ji nezařadil do vlastnoručního seznamu děl...

Podobně otisk svatohorského redemptoristy P. Karla Brízy v současném hudebním životě tohoto poutního místa je jistě odlišný od představ těch, kteří se s Brízou dlouhodobě znali a stýkali. Ale otisk zde je. A to nejen v jeho Ordinariu, které on sám nenazýval „svým“, ale „lidovým“.

Podobně patrně přetrvá i něco z pohledu budoucnosti podstatného z činnosti našich současných redemptoristických svatohorských kněží. Prostě: „Základ byl položen, dále už bude stavět zase jiný.“ (srvn. Kor1,3) Dej Bůh, ať dává pozor, jak dále staví.

Pavel Šmolík

Zvláště když prožíváme únavu nebo krizi, Ježíš, Zmrtvýchvstalý, se chce vrátit, aby byl s námi. Čeká jen na to, až ho budeme hledat, budeme ho volat, dokonce až budeme protestovat jako Tomáš a přinášet mu své potřeby a svou nevíru. Vždy se vrátí.

Papež František



Fotografie
na titulní straně časopisu:
Z letošní Velikonoční vigílie

Cesty do minulosti Svaté Hory III.

Války s Turky a Svatá Hora

Konflikty s „dědičným nepřítelem křesťanstva“, jak Osmanskou říši nazývali naši předci, sužovaly Evropu několik století. Byly tak závažné, že se na vyobrazeních na Svaté Hoře a v jejích písemných dokumentech objevují mnohem častěji, než bychom čekali.

Mohamed, který působil v letech 622–632, sice vycházel při založení náboženství islámu z judaismu a křesťanství, ale prohlásil, že byl Bohem poslán, aby jejich učení zdokonalil a dokončil. Během času Osmanská říše a křesťanská Evropa pod záminkou šíření pravé víry stanuly proti sobě. Prvořadým důvodem jejich střetnutí však byla snaha o ovládnutí jihovýchodní Evropy.

V roce 1453 dobyl centrum skomírající Byzantské říše v Konstantinopoli (čili v Cařihradu, dnešním Istanbulu) sultán Mehmed II. Byzantský císař Konstantin XI. v boji zahynul. Osmané začali dobývat Balkánský poloostrov a vyobrazení nejdůležitějších bitev byla ve druhé polovině 17. století jako významné memento zařazena do mimořádně působivé výzdoby u takzvané Šporkovské kaple v severním svatohorském ambitu. Ta byla původně a výmluvně zasvěcena Panně Marii Vítězné, za redemptoristů bylo zasvěcení změněno na Korunování Panny Marie.



První vyobrazení s nápisem „TURCAE APUD BEL-GRADUM VINCUNTUR 22. IUL. 1456“ – „TURCI U BĚLEHRADU PORAŽENI 22. ČERVENCE 1456“ ukazuje válečnou vřavu u Bělehradu, který téměř dva měsíce obléhalo vojsko Mehmeda II. Jak velké nebezpečí Osmanská říše pro Evropu představuje, si uvědomoval především papež

Kalixt III., který usilovně vyzýval k její obraně.

Obležení Bělehradu prorazil statečným výpadem v čele svých uherských vojáků a asi 70 000 dobrovolníků uherský vojevůdce János Hunyady, od roku 1458 chorvatský a uherský král, kterého známe pod jménem Matyáš Korvín. Přípomínkou vítězné bitvy, která o 70 let oddálila dobytí Uher Turky, je do-



Šporkovská kaple

dnes polední zvonění katolických kostelů na celém světě. Tento zvyk totiž zavedl právě papež Kalixt III. jako poděkování za toto osvobození Bělehradu.

V roce 1526 využil sultán Sülejman I. Nádherný nestabilní politické situace v Uhrách, kde chtěl uchopit moc sedmihradský vévoda Jan Zápolský, a okupoval jeho podstatnou část. Mladý uherský, chorvatský a český král Ludvík Jugellonský musel vytáhnout na jejich obranu s narychlo sestaveným vojskem a v Uhrách marně čekal na slíbenou vojenskou pomoc z Čech a i na vojsko Jana Zápolského, které se zpozdily. Odložit střetnutí s Osmany už nebylo možné. V bitvě u Moháče v Dolních Uhrách nedaleko dnešní srbsko-chorvatsko-maďarské hranice dne 29. srpna 1526 byla asi dvacetitřicetitisícová uherská armáda po necelých dvou hodinách poražena zhruba padesátitřicetitisícovou tureckou armádou sultána Sülejmana I. Na český trůn se po Ludvíkově smrti se dostal Ferdinand I. z rodu Habsburků.

Napříč Uhry byla vytvořena tzv. vojenská hranice, neurčitá linie, která byla místem neustálých střetů mezi tureckou a habsburskou armádou. V roce 1556 táhl bojovat do Uher proti Turkům Ferdinandův syn arcivévoda Ferdinand Tyrolský, královský místodržící v Čechách. Srpnového tažení se účastnilo okolo 16000 mužů včetně českých a moravských šlechticů. Dobyli pevnost Sziget a okolí, ale pod tlakem turecké přesily museli ustoupit k Rábu, kde se vojsko rozešlo. Sultán navrhoval Ferdinandovi I. mír pod podmínkou rozboření pevnosti Sziget a zaplacení válečného tributu. Habsburská říše zaujala jednoznačný postoj – raději válku, než dát zbořit pevnost, která před Turky chránila Štýrsko a Rakousy. Ferdinand I. do Cařihradu vzkázal, že císařská důstojnost mu nedovoluje ani nechat rozbořit Sziget, ani platit tribut. Sultán odpověděl, že Ferdinanda a celou jeho říši zničí. K válce ale nakonec nedošlo, neboť sultán byl nucen potlačit povstání vlastních synů. Roku 1562 byl na osm let uzavřen mír, Turci získali Sedmihradsko.

V roce 1566 sultán Sülejman I. zemřel a na trůn nastoupil jeho syn Selim II.,

který se netajil úmyslem v boji proti křesťanské Evropě pokračovat. V rámci takzvané osmanské-benátské války proběhla v říjnu 1571 u přístavu Nafpaktos, jinak Lepanto, v Jónském moři v Korintském zálivu bitva, na jejíž důležitost upozorňuje na klenbě severního ambitu vyobrazení s nápisem „CLASSIS TURCARUM APUD LEPANTO DELE-TUR 7. OCTOBRIS 1571“ – „TURECKÉ VOJSKO ZNI-



ČENO U LEPANTA 7. ŘÍJNA 1571.“ Spojené námořní síly takzvané Svaté ligy, protitureckého spojení iniciovaného papežem Piem V., v ní rozdrtily hlavní flotilu Osmanské říše, a ukončily tak obavy křesťanského světa z možného brzkého tureckého útoku na Apeninský poloostrov a další části Středomoří.

Následující konflikty s Osmany sužovaly habsburskou říši v letech 1591/1593–1606. Na obranu proti Turkům, kteří v Uhrách začali podnikat loupeživé nájezdy vůči obyvatelstvu, byla vypravená zemská hotovost. Císařské vojsko utrpělo několik vážných porážek. Tato dlouhá, patnáctiletá válka skončila v zásadě nerozhodně mírem v Žitavské Toroni 11. listopadu 1606, který s Turky uzavřel arcivévoda Matyáš proti vůli svého bratra a císaře Rudolfa II. Mír vydržel po celou první polovinu 17. století hlavně proto, že ho Habsburci – Ferdinand II. a Ferdinand III. – vzhledem k probíhající třicetileté válce nutně potřebovali.

Když v roce 1657 začal vládnout Leopold I., kromě nejstarších pamětníků už neměli obyvatelé našich zemí s říší osmanských Turků osobní zkušenosti. Na hranicích habsburské říše však neustávaly drobné srážky a vpády malých skupin tureckých vojáků, kteří plenili vesnice, pobíjeli křesťanské obyvatelstvo a odvlékali je do otroctví. Schylovalo se k další válce.

PhDr. Věra Smolová



Čest než trest spíš

Za tikotu hodin ve svatohorské hudebně vzniká poslední rozhovor s redemptoristou P. Davidem Horáčkem ještě v pozici vedoucí osobnosti Svaté Hory. Důvodem odchodu kongregace redemptoristů ze Svaté Hory je oficiálně restrukturalizace kongregace. Protože téma odchodu je živé a zákulisní šeptanda rozsáhlá, už na začátku jsme si s P. Davidem vytkli za cíl zcela tyto otázky minout, protože: Co zůstane po pár letech z klevet, intrik, jednání plného zloby a prostého očekávané kompetentnosti? Rychle mizící pachut'. Ač nás samozřejmě zasahuje odchod těch, jejichž zájem o to vést Svatou Horu ze všech sil a sloužit upřímně poutníkům byl evidentní, necháme prachu a času, co je jejich: ať je to pachtění se za vlastní vizi, jak věci mají být, úprkem za mocí, majetkem a vlivem, či ať už jsou to lidské chyby, kterých má každý z nás dost. My budeme hovořit o tom dobrém, co vzniklo, doufaje v Boží milost, která smyje vše špatné u těch, kteří to rozeznají, toho litují a chtějí napravit a v mateřskou něhu času, který zacelí rány po stesku nad přervanou kontinuitou a nenaplněnými cíli těch, kteří odcházejí.

Nepocházíš ze středních Čech. Jak ses dostal na Svatou Horu, jakou roli hraje v tvém životě, v obratu k víře a ve volbě kněžského povolání?

Dostal jsem se sem, protože jsem přišel k redemptoristům. Do svatohorské komunity patřím od roku 2004. Přestože tedy pocházím z východních Čech, dost velkou část života jsem zde a prakticky jsem tady tedy doma.

A co se týče té volby povolání ke kněžství, tak tam to bylo asi dané tím, že jsem přišel k redemptoristům do kandidatury – tak se to nazývalo dřív, dneska už je to, myslím, období postulátu – a tehdy jsme se s provinciálem Stanislavem Příbylem bavili o tom, jestli budu směřovat ke kněžství nebo k životu bratra laika, ale po nějakých dvou týdnech jsme se dohodli, že bych směřoval ke kněžství. A tak jsem byl poslán studovat, to bylo celkem rychlé rozhodnutí.

V jakých ohledech studium na Slovensku – tys studoval v Bratislavě – nepřipraví kněze na situaci v Čechách? Protože pochopitelně studium jako takové bude určitě kvalitní, ale přece jenom je to odlišná země...

Je to jinde, ale já bych řekl, že dneska už je to hodně podobné mezi věřícími na Slovensku a tady. Takže situace, které jsou v Čechách, jsou těm slovenským určitě podobné. Situace neobydlených nebo spíš neobhospodařovaných území, do kterých já se ještě nedostávám, protože na Svatou Horu pořád proudí spousty lidí, o těch si myslím, že to bude to, na co kněze studium na Slovensku a možná studium nikde nepřipraví.

Vyplývá z toho – což by pro mě bylo překvapením – že situace v Bratislavě, v méně katolicky tradičnější části Slovenska, je velmi podobná jako ve středních Čechách?

Já si tipuji říct, že ano. Setkával jsem se tam s lidmi, kteří byli tradičně věřící, setkával jsem se tam se staršími osobami, s mladými lidmi a jak jsem je blíže poznával, tak mi přijde, že jsou na cestě víry na tom stejně jako ti, se kterými se setkávám tady. Takže v tom si myslím, že je to opravdu srovnatelné.

Stát se farářem na Svaté Hoře je velký trest a velká odměna současně. Kdybys mohl vypíchnout nějaké pozitivní body...

Pozitivní body. Je to čest, protože toto místo je samozřejmě světoznámé. Čest, že můžu být tím, kdo tady stojí v čele týmu lidí a kdo se o toto poutní místo stará, stará se o poutníky i o turisty, stará se o věřící i nevěřící, stará se o to, aby tady každému bylo dobře. K tomu ten tým lidí je vždycky potřebný a opravdu je to čest, když si uvědomím, jaké osobnosti tady stály přede mnou, ať je to Stanislav Příbyl nebo ještě předtím Páter Břicháček, nebo když zabruslím ještě dál do hlubší historie a vidím tam jména některých svatohorských rektorů a farářů, jako jsou P. Plešek, P. Zapletal, P. Loula, P. Hynek, tak je to pro mě opravdu spíš čest než trest.

Zmínil's turisty. To je možná taková trošku diskutovaná skupina: turista sice přichází do kostela, ale vlastně tam asi nejde za tím cílem, za kterým tam směřuje poutník a pro který účel ten kostel byl postaven, nebo to tak není?

Myslím si, že řada turistů přichází hlavně proto, aby buďto na vlastní oči poznala a zažila místo, o kterém někde



četli, viděli, slyšeli a je tam prvotní zájem vidět architektonický skvost a místo mnoha zázraků, nebo místo, které kdysi v minulosti mohlo hostit při nějakých slavnostech tisíce lidí. To bývá prvotní inspirace k tomu, aby sem tito lidé přišli. Ale myslím si, že řada turistů zde pak může zažít něco, co je osloví a co jim potom v životě pomůže se sem někdy vrátit, a už to nemusí být úplně z toho úmyslu, že jdou navštívit turisticky profláknuté místo, ale vracejí se sem opravdu proto, že zde „něco“ zažili a chtějí to znova zakusit.

Často se tady prostě jenom posadí do lavice a poslouchají, jak někdo z varhaníků cvičí – to tady vidím často – a ti lidé si to vážně užívají. Já jsem si takhle nedávno bazilice chvilku užíval, jak Mirek Pšenička cvičil Bachovu Dorickou toccatu. Takže si myslím, že příchozí toto místo prostě vždy nějak osloví, když sem přijdou.

A není podle mne vůbec na škodu si těch turistů malinko všimnout, nabízet jim možnost nějakého zastavení, něčeho, co tady můžou zažít a co je osloví, co jim jednou umožní vrátit se sem zpátky.



Věřících a zejména takových „velk skupinových“ poutí zdá se ubývá, i sem asi víc jezdí třeba individuální poutníci nebo rodiny. Současný litoměřický biskup často říká, že církev má k dispozici příliš velké kulisy na to, jaké v nich hraje divadlo, a že si musíme zvyknout, že je nás méně. Byť Svatá Hora vlastně není ani moc velká, na to, že jsme ve větších kulisách, než bychom potřebovali, stále myslívám. A někdy ona početně menší přítomnost lidí možná budí dojem, že ta místa nejsou tak živá, jak bývala. V čem bys viděl kritéria pro posouzení, zda poutní místo žije?

Je pravda, že když jsem na Svaté Hoře začínal, v sakristii jsme zaznamenávali příchozí skupiny, počítalo se to tenkrát na autobusy a zhruba stovka autobusů za rok se tehdy napočítala. Dneska počítáme příchozí vyloženě na skupiny, ale na skupiny s jasně daným počtem, vždy se ptáme, kolik poutníků přesně je v dané skupině. Zrovna nedávno, když jsem se připravoval na jeden rozhovor, jsem se na tyto počty díval. Byl to předcovidový rok 2018, během nějž k nám zavítalo 67 poutních skupin, tedy skupin organizovaných, o kterých jsme věděli, protože se buďto nahlásili dopředu, nebo jsme je vítali. Kromě ohlášených výprav ale přicházejí i poutní skupiny, o kterých nevíme, např. když je nějaká větší poutní akce, jako je Pout' za duchovní povolání, kde se sjede přes 30 kněží s jejich farníky. Tam pak čísla doložena nemáme. A z těch 67 skupin roku 2018, které jsem zmínil, jich bylo 47 zahraničních a 20 českých. Pak jsem se díval na loňský rok 2024, kdy bylo zapsáno 68 skupin, což je počet dosti srovnatelný s tím, že zahraničních bylo přibližně 45. Takže je tedy za posledních 6–7 let počet příchozích organizovaných poutních skupin téměř stejný. A kdyby poutní sezóna měla půl roku, připadá 10 skupin na měsíc.

Vraťme se ale k závěru předchozí rozsáhlé otázky: Jak se pozná, že poutní místo žije? Protože v současnosti v souvislosti s personálními změnami, které se na Svaté Hoře chystají, často – a troufám si říci neopodstatněně a nečekaně nekompetentně – zaznívají soudy, že Svatá Hora živým poutním místem už není...

Co dělá poutní místo místem živým? Tak hlavně to, že sem lidé přicházejí a je jim umožněno sem přijít: že tady najdou otevřené dveře. Že mají možnost připojit se k naší bohoslužbě, protože se často stává, že přicházejí skupiny bez kněze. Teď v neděli tady byly dvě velké výpravy z Volyně a okolí Vimperku, byly bez kněze, ale zcela zaplnily dvě mše svaté, na které se skupiny rozdělily. Samozřejmě skupina s knězem může slavit svou samostatnou mši svatou.

Co dělá toto místo živým? Dále také to, že tady s příchozími někdo naváže vztah, že se tu s nimi komunikuje a oni vědí, že nepřijdou jenom na nějaké hezké místo, kde je sice otevřeno, ale nepotkají tam nikoho, kdo by jim třeba připravil na mši, nebo je tady přivítal a řekl jim pár povzbudivých vět, nebo poradil, kde si mají prostě odpočinout, koupit něco k jídlu,

nebo prostě kde si mají dojít na záchod. Je důležité a často přehlížené, ale podle mně nezbytně nutné, aby tu tato přítomnost „obsluhy“ byla a myslím si, že to dělá poutní místo živým místem, když jsou na něm přítomni živí lidé, kteří se o příchodí zajímají.

Občas se mi stane, že někdo z kmenovějších věřících či některých kněží mi vytýká, že je tu moc koncertů, že bazilika není koncertní sál, byť se jich za rok uskuteční kolem 30, což mi v poměru na více jak 1200 mší ročně připadá jako rozumný počet. Za sebe nevím, jestli jsou podobné názory a problémy třeba s prohlídkami s průvodcem, které kdysi zavedl P. Příbyl s cílem usměrnit tok turistů tak, aby nerušili a současně jim za úplatu předat nějaké informace k tomu, jak poutní místo vzniká a funguje, jaký je jeho smysl. Jak smysluplná je podle Tebe tato mimoliturgická svatohorská nabídka?

Podle mne ke Svaté Hoře už docela samozřejmě patří to, že kromě těch bohoslužeb, které jsou pravidelné, a to je dobře, je tu i nějaký kulturní program. Moc se mi líbí to, že u nás i občasný neinformovaný nedělní návštěvník může jakoby náhodou zažít například varhanní půlhodinku a odejít s tím, že nejen zažil hezkou prohlídku či jen chvíli klidu s dětmi na Toufarově louce, ale mohl se tady zúčastnit i půlhodinového koncertu a že ho zvládl. A může odjždět domů naprosto spokojený. A třeba si tady ještě koupí něco hezkého na památku.

I to, myslím si, taky lidem něco dává a opět přispívá k tomu, že toto místo dále žije. Lidé si své zážitky navíc většinou nenechávají pro sebe, a tak může pověst místa růst. A ten, kdo tady jednou byl a zažil Svatou Horu „v dobrém“, tak se sem pak vrací.

Mimoliturgická nabídka událostí na Svaté Hoře tedy má smysl. Třeba přednášky z minulosti Svaté Hory, které již několik let vede PhDr. Věra Smolová. Je přece skvělé, že se sejdou lidé věřící i nevěřící, že je spojuje čistý zájem o toto místo a že se sem všichni rádi vrací.

A co se týče koncertů, ty sem jednoznačně patří. Přeci jenom národní kulturní památka by bez dobrých kulturních aktivit neměla zůstat.

Má z Tvé zkušenosti tento mimoliturgický program nějaký význam i pro pravidelné návštěvníky či věřící?

Rozhodně ano, protože ti, kteří jsou zde pravidelně, to tady rádi poznávají. Teď třeba při Noci kostelů jsme otevřeli netradiční místo, kousek terásky za klášterním dvorem a už to vyvolalo mezi lidmi ohromné nadšení, protože zase poznali další kout Svaté Hory. Lidé se zajímají i to, jak se tady žije, když se třeba zavřou vrata – k tomu slouží zážitková Noc na Svaté Hoře. A já si myslím, že lidem je třeba rozšiřovat obzor i v těchto oblastech jejich vztahu ke Svaté Hoře.

Na druhé straně zde setrvale klesá zájem o duchovní cvičení, exercicie. Čím to je? Není to nadbytkem zmíněných nadstavbových aktivit?

Já myslím, že zájem o exercicie celkově ve společnosti klesá. A dříve byla Svatá Hora jedním z několika mála míst, kde se v Čechách duchovní cvičení konala. Zato dnes lze říct, že se už v každém okrese najde nějaké místo, duchovní nebo komunitní centrum, kde se exercicie pořádají. Nabídka je několikanásobně vyšší než třeba před 20 lety.

A poptávka menší.

Menší poptávka, přesně tak. Ale že by kvalita kurzů nějak šla dolů, to si nemyslím. Spíš nastal obrat v přístupu lidí, nové generace: Dřív na exercicie jezdili lidé, kteří to brali jako způsob trávení svého času dovolené. Dneska ale málokdo dovolenou obětuje pro to, aby týden mlčel, zůstal bez telefonu a poslouchal přednášky a meditoval.

Aniž bych se chtěl honit za nějakou senzací, mohl bys zmínit něco, co by nemělo zapadnout. To je samozřejmě složité, takto se na to zeptat, ale... Věci nebo body, které nejsou až zas tak vidět a moc se neskloňují, ale považuješ je za důležité?

Asi mnoho těch přehlížených, ale důležitých věcí je to, co se nám na první pohled zdá být všední. Můžu začít třeba zmínkou o modlitbě růžence před odpolední mší, to si myslím, že je úplně skvělá věc. Ten po nějakou dobu vlastně z pravidelného kalendáře bohoslužeb vymizel, ale teď je skvělé, že kostelnice nebo kostelníci, protože i muži se chodí modlívat růženec,



jsou prostě takoví, že o půl páté jdou a růženec se začnou modlit, i když třeba v bazilice nikdo není. Já ale potom vidím ze zpočátku, jak se ti, kteří postupně přicházejí, prostě a radostně přidávají...

A často se i stane, že někdo řekne: „Je, já nevěděla, že je růženec, bývala bych přišla už dřív.“

Co by nemělo zapadnout, jsou i roráty v adventní době. Někteří sem dokonce chodí jen na roráty – a jezdí často zdaleka – no a to by byla škoda, je nějakým způsobem připravit o tuto zvláštní možnost prožít bohoslužbu na Svaté Hoře.

A dále?

Uctívání milostné sošky Panny Marie. To je součást lidové zbožnosti, která tady k tomu místu patří od nepaměti.

...často se to označuje za anachronismus...

Já bych to tak neoznačoval. Viděl bych to spíš jako moment, kdy je člověku umožněno se snadno přiblížit předmětu, který je chápán jako hodně vzácný a který se těší velké oblibě už staletí a staletí. Věřící samozřejmě ví, že tou sochou je skutečně přítomna Matka Boží, ale socha není Matkou Boží. A ten, kdo se dokáže takovýmto způsobem přiblížit k Panně Marii, může odhodit obavy, že není hodný toho, aby se obracel k Matce Boží nebo se přibližoval k nebi. To se mi stává často, zvlášť při zpovědi, že mnozí vyjadřují něco jako obavu, že nejsme hodni, abychom se vůbec mohli přiblížit k Pánu Bohu. Ale to je obava, která se v momentě uctívání vytratí, protože je to moment setkání s Matkou.

Nevím, jestli to tak prožívají i všichni ostatní, ale pro mne symbolicky, když je milostná soška sundávána z oltáře, vyjadřuje se tím, že Matka Boží sestupuje blíž k nám, lidem. Když ji nesu na trůnek nebo chcete-li po našem „uctívadlo“, tak tam jdu vždycky s vědomím, že ta, která se přimlouvá za mnohé, se přibližuje k těm, kteří za ní k uctívání přijdou. A už je jedno, jestli políbí její pláštík, jenom se dotknou či ukloní.

Zachovat tento akt uctívání považuji za hodně důležité.

(Pak se konala krátká pauzička na kávu)

Co dál? – „Co dál,“ to je vlastně vhodná otázka.

Vy čtyři na Svaté Hoře letos k poslednímu srpnu končíte. A s vámi celých sto dvacet tři let správy redemptoristů. Co bude tedy se svatohorskými redemptoristy dál?

Očekávám, že nám – snad brzy – přijde jmenování někam jinam. Pokud je mi známo, tak ze čtyřlenné svatohorské komunity, která tady teď působí, by tři měli dál působit na území Čech, konkrétně tedy v Litoměřické diecézi. A to s tím, že bychom se tam měli věnovat opravdu, dá se říci, misijní práci. Přijdeme na místa, kde asi bude potřeba...

...kam nejste z Bratislavy připraveni?

Přesně tak, kde bude potřeba se hodně snažit, protože tam asi budeme teprve poznávat život toho krásného kraje, kde sem tam bude potřeba se někomu věnovat individuálně. Ještě nemám úplnou představu, jak to tam má vypadat, neznáme to tam, ale je to prostě misijní kraj, do kterého vstoupíme.

Ale, jak dneska říkal kolega Krzysztof u oběda: „Dokavad' nedostanem papíry do ruky, nemůžeme tvrdit nic!“

V čem jste vy redemptoristé Svatou Horu posunuli kupředu, jaký váš specifický otisk podle Tebe zůstává na tomto poutním místě?

Naše spiritualita tomuto místu poskytla některé specifické rozměry, především způsob soužití s lidmi. Jsme tak založeni k tomu, abychom se přibližovali k lidem při lidových misiích, abychom zůstali lidoví. Měli bychom mluvit srozumitelně, obzvlášť při kázáních a promluvách k lidu, tam si myslím, že je taky dobře, když všichni snadno a rychle pochopí, co jim chceme sdělit, a nemusí nad tím dlouho rozmyšlet. Rozhodně není dobré zavalovat lidi příliš mnoha myšlenkami.

Co bys řekl ke specifickým končícího personálního obsazení svatohorské komunity?

Každý z nás si tady našel jemu vlastní způsob činnosti, ať už to je pater Kuník, který chodí po nemocných a starých lidech a doslova ho tato čin-



nost charakterizuje. Je to jeho úžasný dar, že dokáže jít mezi nemocné, mezi staré, ať už jsou to lidé s Alzheimerovou nemocí, nebo onkologicky nemocní pacienti v terminálním stádiu nemoci, ať už to jsou lidé, kteří prostě prožívají nějakou krizi z toho, že jim odchází nebo odešel někdo z rodiny, kdo byl třeba i mladý. Dokáže s nimi, řekl bych, jednat a komunikovat hezkým, takovým lidským způsobem. Jednoduše a prostě mluvit a „bejt.“ A oni ho berou a potřebují.

On každý z nás tady má asi nějaký takový „fanklub.“ Vykresluje se to třeba když zapomenou poslat rozpis služeb, aby se zveřejnil na internetu, a pak se v telefonu ozývají hlasy - „Já bych ráda věděla, kdy slouží otec Kryštof, já ho ráda slyším, protože on podá hodně myšlenek...“, to se zrovna taky stává, nebo lidé hledají pátera Kuníka, kdy bude sloužit on, ale stejně tak vyzvídají konkrétní termíny, kdy slouží i další kněží.

Takže každý z vás má nějaký okruh lidí, se kterými si „sedí.“

Co se týče kolegy Hudouska, to je opravdu „lidovej člověk.“ Jednak je k nepřeslechnutí, když je tady. Lidé si ho jednoduše všimnou a současně i on si všimá sám a lehce navazuje kontakty. To je jeho velké charisma: navazovat kontakt, což třebaš já až takovým způsobem nedokážu. A nejenom to. Myslím si, že otec Pavel má i takový cit pro to, že se dokáže každému věnovat tak, že se ten člověk cítí, jako když je tu Pavel jen pro něj. Co mu jde podle mého nejlépe, i když on sám si to nemyslí, je práce s dětmi, ale i s mladými lidmi. Teď v neděli bylo první svaté přijímání sedmi dětí (letos bylo celkově devět dětí u prvního svatého přijímání, i to je důkaz toho, že to je živé místo). A ty děti ho mají moc rády. Jsou s ním rády. To byl tedy jeho přínos pro Svatou Horu, byť tu mohl být jen jeden rok.

A co se týče Krzysztofa, já si myslím, že on je zase specifický v tom, že věnuje mnoho času přípravám promluv nebo i přednášek z katechismu, které jsou někdy tak propracované, že pak bych si to potřeboval celé ještě jednou v klidu znova přečíst. Já jsem totiž zrovna ten, který když slyší dlouhou promluvu, tak se ztrácí. Ale zase na druhou stranu jsou jiní, které naopak Krzysztof silně oslovuje. Je poctivý v přípravě a lidé to oceňují.

Protože o sobě asi mluvit nebudeš, doplnil bych – omlouvám se, že tak zemitě: Za sebe oceňuji, že jsi tady a ještě jsi ani neumřel, ani jsi ještě nikoho z nás svých podřízených nezabil. Protože to s námi – jak Ty říkáš – s „týmem“ někdy nebývá jednoduché...

Pánbůh zaplať!

Protože trávit dny s papíry, e-maily a jednáním s různými stranami, jsou věci, které nejsou vidět a vyčerpávají.

To je fakt, že to je to, co nebývá vidět. O to víc mě potom baví, když mám jít například za vysokoškoláky, kteří tu měli duchovní obnovu, a věnovat se jim, o to víc mě bavilo, když jsem s nimi strávil večer, kdy měli adoraci

a potom jsme si jen tak spolu popovídali. To bylo skvělé. Je dobře, že můžu od kancelářských povinností občas odhlídnout a ochutnat něco, co kdybych tady nebyl v pozici, v které jsem, bych dělal běžně. A možná by mi třeba práce s lidmi zevšedněla... Ne, to bych strašně nerad. To si myslím, že by bylo špatně.

Uvidíme, co bude na novém působišti, tam bude práce v terénu nejspíš víc.

Prý to je obrovská farnost, kam půjdete...

Má to být ohromné území... Je tam sloučeno mnoho farností a ta hlavní, kam se stěhujeme, tam je sice kněz, ale už mu je asi 80 let. Takže se pan farář prý těší, že tam přijdou další, mladí a dokonce komunita. Prý se za to celý život modlil.

Bude to tak vlastně obdobná situace, která byla v okolí Neapole na začátku 18. století – velké území, kam kněz zavítal zřídka. Proto vznikli redemptoristé, aby sloužili v takové situaci.

Mnoho Božího požehnání v novém působišti!

S P. Davidem Horáčkem, CSsR, hovořil Pavel Šmolík



Václav Beneš Třebízský

byl český spisovatel a katolický vlastenecký kněz – buditel. Kromě historických románů je též znám jako sběratel lidových pověstí a pohádek. (cs.wikipedia.cz)

Věru, čarovnou mocí, magnetickou umí působit máj, i když tetelí se ta nová, svěží zeleň jako dítě, dají-li chudinku na mrazivý vítr v košilce, a tím loubím zeleňounkým šumí to třesavě: zima je, zima je, zimou se třesu... a na nebi místo čistého lazuru prohánějí se sněživé chmury jako morousi. Tisíce a tisíce lidu dovede vyvádět z tichounkých dědin ven do světa; dočkati se již ani nemohli, až rozzelenají se jim hrušky před okny a až ta lípa rozložitá na násvi rozpučí. – Leckterý sotva by opustil otecký krov, – uvykl si naň tak, že, kdyby mu palác dali za rodnou chatu, že by v tom paláci pozvolna umíral – kdyby ten máj kouzlem neodolatelným nevyhlákal ho ven na pout' k Matičce Svatohorské. Nešel by z té vísky, až by ho vynesli také do tichounké dědinky, kde ale místo chat jsou rovy a místo krovů jsou kříže. Však na pout' musí a musí;



VACLAV BENES TREBIZSKY.

nedá mu to, a kdyby nešel, celý rok bude říkati, že mohl přece jen jít, a celý rok mu to bude vězet na mysli, dokud se zase nevrátí ten máj. Takový je ten lid z větší části ještě, znám ho, dobře znám a blahoslavím jej za to, že nedal si ještě vzít se svou vírou spokojenost a že nezahánědily se pod tichý jeho krov s bezbožstvím nenávist a zoufalost, ač duje to nad ním již jako víchř zkázonosný ze všech stran...

Od nás chodívají v máji na Svatou Horu, vždy o křížových dnech. Před lety bývalo procesí silné, čítávalo se k osmi stům hlav. Nyní už jich ani tolik nechodí. O příčinách zde rozkládati se nebudu; ale to jediné podotýkám, že zdá se mi, jak by v tom novém pokolení chladla poznenáhlu ona stará, česká krev. –

Na sv. Horu máme daleko. Vycházejí si na pět dní. Cesta je obtížná, neschůdná, musí přes lesy, veliké lesy Krivoklátské.

– „Také jsem chodíval, také, šest a čtyřicetkrát jsem tam byl, jeden rok jsem nevynechal, ale nyní nemohu. Ba že nemohu. Pozdravujte tu Horu ode mne a pomodlete se tam za mne,“ povídá, když odcházejí, stařeček, a kdybys se mu podíval v ty jasné, bystré oči, řekl bys, že jsou zakaleny, a všiml bys si, že ty sepnaté ruce třesou se mu a rty že odříkávají modlitbu. – „Jen jednou kdybys se tam mohl ještě podívat, tak rád bych viděl ten kostelík. Nevelký je, menší než náš – kolem něho jsou ambity a pod těmi ambity oltář vedle oltáře, dole u paty leží Příbram a kolem do kola je

všecko zelené, jako kdyby ty lesy věnce tvořily kolem stánku Bohorodičky. – Jděte tam, uvidíte, co jste neviděli ještě a neuvidíte po celý věk,“ povídá stařeček dál a přes stráž zalétá k nám zpěv, velebný zpěv a dědoušek opět umlká. Zase bys mu mohl v těch dobrých očích slzy viděti.

„Já také chodíval, škoda že nemohu. – Ale věčně to s námi trvat nemůže. – Ale tohle vám povím. Říkají poutníkům zahaleči, nadávající jim tulákův, a že prý okrádají Pána Boha o čas – však vy to nikdy nebudete říkati. Jednou si také tak jeden tropil z nás smích. Byl tamhle z té chalupy. Vy jste ho neznali, ale za to já. Tenkrát byla v Čechách cholera. Hrůza lidí den za dnem umíralo. My šli na sv. Horu poprosit Bohorodičku, aby chránila naši ves; ale Petr se nám smál a zlobil se, že to můžeme ještě domů přinést. A když jsme se vrátili do K... kostela a šli domů hřbitovem, uviděli jsme na naší straně čerstvý hrob. Zeptali jsme se hrobaře, kdo že to umřel, a oni: „Petr.“ – „Čím?“ – „Cholera.“ První od vás. Ten večer, když jste odešli, se rozstolal a do rána byl na prkně. – Vidíte to. A já do dneška říkám: „Dej mu Pán Bůh nebe a odpusť mu to.“ Zlý nebyl, ale pořouchlý posměvač. A proto se nikdy poutníkům nesmějte.“

V K... zvonili do kostela. Stařeček se šel pomodlit za šťastnou cestu poutníků.

Ti byli již daleko za lesem na protějším hřebeni. A nezastesklo se jim po domově. – Provoďte je se mnou kus tím vysokým lesem, pod těmi kmeny, jichž hlavy, se zdá, že dosahují až k oněm mráčkům bělounkým, plovoucím po modrém nebi. V předu nesou kříž, za křížem kráčí statný, silný muž s korouhví. Zpívají, jde jim to ze srdce. Velebnou ozvěnou roznášejí bory do nekonečna mohutný, úchvatný jejich zpěv a ty koruny staletých drv, zdá se, že chvějí se radostí nad tím lidem, jenž chodívá tudy rok co rok, pokaždé za posvátného hlaholu. Ženské si nesou potravu v uzlicích na jednom rameni a mužští v kožených brašnách. V poledne se usadí na trávník, svěží zeleň jeho je jim ubrusem. Je hebounká jako hedvábí.

Ti ze statků dělí se s chudáky bratrsky o sousto po celou cestu tam i nazpátek.

As hodinu odpočívají a pak zase jdou až do soumraku. Ráno před slunce východem vstávají. Cestu mají už vyměřenou, na nocleh chodí ku známým, do hospod málo kde. Vždyť tudy mnozí putují po tolik let, znají se s vesničany, kudy jdou, jako starí přátelé, a poutníčky si vezme každý na noc rád. Celý rok se neviděli a za rok se toho povídání nasměrá.

A když přijdou domů z pouti, roznášejí po chatách pozdravení od „Svatohorské Matičky“. Poláci se také pozdravují jménem jasné Panny Čenstochovské. V celé dědině vypadá to jako ve svátek. Celou ves podělí „poutí“, obrázky či jinou památkou, za dětmi nestačí ani dvěře zavírat, chodí bez ostychu. Co bývá tu radosti z nepatrného dárku! Na koho se nedostalo již, pláče chudák, že prý naň Panna Maria zapomněla.

„Sem také jdete?“ divil se stařeček, co se šel do K... pomodlit za šťastný návrat poutníků, když si také přišly děti k němu. „Už jsem tam nebyl osm let. Což to nevíte, že nemohu? – Ale dám vám,“ řekl, vstal a každému dal po obrázku. „A pomodlete se za mne, abych tam ještě jednou mohl!“ – a obrátil se na náves oknem, zajíkl se, a zase vyřinuly se mu slzy z těch dobrých, jasných očí. „A až vyrostete, chod'te tam také a vzpomeňte si tam na starého...“

A po těchhle zase přišlo jich do chaloupky zástup, a stařeček, dobrý stařeček dal všem, ač nebyl na pouti.

A když přišli k němu ti, co vrátili se ze Svaté Hory, zevrubně ptal se jich, jak je tam, zdali se nic nezměnilo, kdo z těch, co chodívali s ním, ještě také byl, zdali neumřel nikdo.

„Tam a tam ptali se po vás.“

– „Že prý už vás neviděli osm let.“

„Hm, hm! A neuvidí už a já také ne. Mohli jste jim říci, že, až tam pojede železnice, půjdu zas,“ usmál se dědoušek. „Ale až od nás půjde železnice na Sv. Horu, kdo ví, budou-li již chodit! Kde položí ty železné koleje, zdá se mi, jako by tam byl jiný svět, jiný, než co se já narodil v něm, zrostl a sešedivěl. Věřte mi to. Opravdu je tomu tak. – Když já chodil, byly to jiné časy, ty nynější jsou také jiné. Tak, tak!“

Arciže jiné jsou, dědečku; ale buď rád, že jsi dítětem těch starých lepších dob, tvá bílá hlava je příliš stříbrná, aby se jí dotkl duch našich dnů, šmahem modernisující vše, zasahující drzou rukou i do veských chat.

Pak řekněte mi, že ti poutníci na venkově chodí na poutě, aby jim kněží zakryli oči záclonou, či že si jdou na Sv. Horu, aby jim tam jiskry v mozku uhasili.

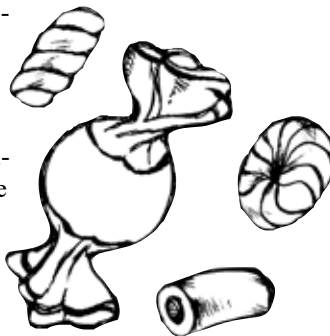
Je poesie v těch našich poutích, posvátná poesie; jen oka nepředpojatého je zapotřebí, aby všimlo si jí. Je přirozená, nestrojená, arcí takovou nenajdete, jako jeví se vám na prknech. Pro tu ani na venek nechodíte, ač nepřísahám, že nenalezli byste jí. Ale pak zajisté je to dílo vaše, vy „civilisátoři“ novověcí!

Sladké karamelky drbů a klepů zhořknou

Homilie P. Davida Horáčka, CSsR,
o 6. neděli velikonoční 24. května 2025

Zaměříme pozornost na otázku z dnešního evangelia: „Proč se o to staráš?“ (Jan 21,22), kterou Petrovi položil Zmrtvýchvstalý Ježíš, když se Petr začal zajímat o to, co bude s apoštolem Janem.

Petr podlehl pokušení „míchat se do života druhých“. To se děje dvěma způsoby. Prvním je „porovnávání se s ostatními“. Začneme-li se porovnávat s jinými, může to skončit zahořklostí nebo smutkem, protože druhý může mít jiné dary, může být v něčem lepší. Může to skončit i závistí. A závist způsobuje korozi, protože po-



škozuje a ničí vztahy, ničí i nás samotné. Druhou verzí tohoto pokušení jsou klevety, řeči.

Mezi lidmi, i v církvi se vede hodně řečí, hodně se klevetí. Lidově se tomu říká klepy nebo drby. A ony zraňují a snaží se jakoby umenšit druhého. Pak namísto toho, abych sám rostl, tak snižuji druhého a cítím se velkým a lepším. Takové řečnění může vypadat hezky. Papež František to přirovnal: Je to jako s karamelami. Vezmeš si jednu. Je sladká. A pak další a další, až z nich rozbolí břicho. Klevety jsou přesně takové. Zpočátku jsou sladké, ale nakonec působí bolest. Proto jsou ničivé. Jsou destruktivní. Jdou tak trochu v Kainově duchu, jsou jakýmsi zabíjením bratra řeči.

Na této cestě, kdy se necháváme strhnout k řečem, se stáváme „křesťany dobrých způsobů a špatných návyků“. Jak se to projevuje? Ve třech věcech.

„Dopouštíme se dezinformací, tedy pokroucených informací. To když říkáme jenom tu polovinu skutečnosti, která se nám hodí, a ne ten zbytek. Druhou polovinu neříkáme, protože se nám nehodí.

Dalším případem je nactiutrhání. Když někdo opravdu pochybil, hodně pochybil, začne se to vyprávět a pověst toho člověka je zničena!

A třetí je pomluva, když se říkají věci, které vůbec nejsou pravdivé. To je skutečné jednání v duchu Kaina.

Všechny tři typy – dezinformace, nactiutrhání a pomluvy – jsou hříchem. Jsou pro nás a naše vztahy nebezpečím.



Ježíš s námi jedná stejně jako s Petrem, opakuje i nám: „Proč se o to staráš. Ty mě následuj!“

Řeči a klevety nikomu nedělají dobře, protože vedou do zkázy. „Následuj mne.“ Tato Ježíšova slova jsou nádherná, zcela jasná a laskavá pobídka i vůči nám. Jako by znamenala: „Nefantazíruj a nevěř tomu, že spása spočívá v porovnávání s druhými nebo v šíření řečí“. Spása spočívá v následování Ježíše. Prosme ho, aby nám dal tuto milost – abychom byli křesťany dobrých způsobů a také dobrých návyků.

Jan 21,20-25

Petr se obrátil a spatřil, že za nimi jde učedník, kterého Ježíš miloval, ten, který byl při večeři po jeho boku a který se ho tehdy otázel: „Pane, kdo tě zrazuje?“ Když ho Petr spatřil, řekl Ježíšovi: „Pane, co bude s ním?“ Ježíš mu řekl: „Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, není to tvá věc. Ty mne následuj!“ Mezi bratřími se to slovo rozšířilo a říkalo se, že onen učedník nezemře. Ježíš však neřekl, že nezemře, nýbrž: „Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, není to tvá věc.“ To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a který je zapsal; a my víme, že jeho svědectví je pravdivé. Je ještě mnoho jiného, co Ježíš učinil; kdyby se mělo všechno dopodrobna vypsát, myslím, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané.

Stříbrné svícný



*Dotukávání menších dílů svícnu
matovacím čakanem na ocelové podložce*

*Stručná obrazová
reportáž z úspěšně
pokračujících prací
na výrobě kopií
stříbrných svícnů pro
svatohorskou baziliku.*

Andělská sbírka

je určena na finanční pokrytí
výroby kopií z baziliky
v minulosti zcizených
předmětů.

Finanční příspěvky můžete
posílat na transparentní
bankovní účet:

615 780 23 59/0800



Spodní velké díly před dotepáním ornamentů



Rozevřená forma pro spodní velký díl svícnu

Prohřátí a proletování



*Přesné rozkreslení
proporcí plasticity
reliéfu z jediného
zdroje – dochované
fotografie*



Hotový spodní díl

Zprávy ze Svaté Hory

- ❑ V úterý 11. února při památce Panny Marie Lurdské bylo při všech mších svatých v bazilice uděleno celkem 34 **pomazání nemocným**.
- ❑ Ve středu 12. února se v barokním refektáři od 17.30 konalo letošní druhé **setkání u Příběhů ze svatohorských ambítů**. Již druhým rokem přibližuje PhDr. Věra Smolová posluchačům lidi a místa ze 100 milostí Panny Marie Svatohorské. Kapacita sálu byla naprosto naplněna.
- ❑ Ve středu 19. února přivezly a instalovaly vedoucí Svatohorského poutního muzea Martina Jechortová s muzejnicí Eliškou Gregorovou z Blatné výstavu, kterou jsme instalovali v Mníšecké kapli. **Výstava nese název Baroko na Blatensku** a byla otevřena 1. března.
- ❑ **Malé filmové exercicie** nabídl v sobotu 22. února od 15.00 ve farním sále zhlédnutí a následnou diskusi k filmu Spolu. Filmových exercicií s jáhnem Pavlem Švarcem se účastní 5 až 15 příchozích.
- ❑ **Putovní soška** Panny Marie Svatohorské se vydala na svou další cestu. V sobotu 1. března cestovala do Mnichovic, kde zůstala do konce měsíce března.
- ❑ Od 4. března jsme opět mohli hostit školy a školky, které se přihlásily na **dětské programy** na Svaté Hoře. Nabídka byla obohacena o program s tématem Velikonoc. V průběhu března a dubna dorazilo 14 tříd se svými pedagogy. Programy vedly Monika Levičková, Iveta Šmolíková a Marie Traxlerová.
- ❑ Víkend od 7. do 9. března patřil na Svaté Hoře především setkání mládeže. **Vysokoškolské hnutí mládeže** zde mělo svůj program, k němuž se večer v bazilice připojovali i svatohorští kněží. V neděli 9. března pak bylo setkání zakončeno rytmickou mší svatou v 11.00.
- ❑ V neděli 9. března, na První neděli postní, přenášel ze Svaté Hory mši svatou v 9.00 **Český rozhlas**, stanice Vltava. Celebroval ji P. David Horáček, CSsR. Liturgii doprovodila zpěvem gregoriánského chorálu Schola Cantorum Pilsensis.
- ❑ Jednu z bočních kaplí v bazilice, kapli sv. Ignáce, jsme v pondělí 10. března otevřeli jako kapli adorační. Po celý jubilejní rok bude **adorační kaple** přístupná celodenně od pondělí do soboty. V neděli pak tento prostor slouží pro rodiny s dětmi.
- ❑ **Příběhy ze svatohorských ambítů** ožily v barokním refektáři ve vyprávění s promítáním PhDr. Věry Smo-

lové ve středu 12. března od 17.30. Jako vždy byla kapacita sálu zcela naplněna.

- ❑ V pátek 14. března navštívili Svatou Horu ředitel Vojtěch Poláček a kurátorka Pavla Váňová Černochová z Památníku Antonína Dvořáka na Vysoké u Příbramě. S vedoucí Svatohorského poutního muzea Martinou Jechortovou a administrátorem Svaté Hory Davidem Horáčkem domluvili spolupráci obou institucí na poli kulturním. Prvním společným počinem bude zářijové **představení loutkového divadla** Oskar a růžová paní v barokním refektáři.
- ❑ **Pobožnost křížové cesty** v pátek 14. března byla s doprovodem cyklu chorálních predeher na motivy postních písní Jednotného kancionálu s názvem Křížová cesta Radka Rejška. Hrál svatohorský regenschori Pavel Šmolík. Rovněž v pátek 28. března byla křížová cesta v bazilice doprovázena zmíněnou hudbou Radka Rejška.
- ❑ V sobotu 15. března byl při **Malých filmových exerciciích** promítán a diskutován film Uvnitř tančím.
- ❑ Na druhou postní neděli 16. března odjel P. David Horáček, CSsR, na **předmisijní kázání** do kostela Nejsvětějšího Srdce Páně v Kladně Kročehlavech a kostela Nanebevzetí Panny Marie na hlavním náměstí v Kladně. Stejně tak se stalo i v neděli 23. března.
- ❑ V pondělí 17. března se P. David Horáček, CSsR, P. Pavel Hudousek, CSsR, a Monika Levičková zúčastnili v Praze v Pedagogickém centru Arcibiskupství pražského u sv. Jindřicha večerního semináře ohledně **vytváření školních programů**.
- ❑ Z pátku 21. března na sobotu 22. března jsme zorganizovali **další zážitkový pobyt** na Svaté Hoře. Tento občasný program plný nevšedních zážitků a setkání se těší velké oblibě a zájmu.
- ❑ V sobotu 22. března jsme při mši svaté v 9.00 zahájili poutní sezónu **požehnáním cest**, které vedou na Svatou Horu a požehnáním poutníků. Spolek Pouť na Svatou Horu, který se již několik let zasazuje o zmapování, vyznačení a popsání pěších cest vedoucích ke Svaté Hoře z různých směrů, pak ve sklepení pořádá seminář a program k poutím a poutnictví. Velmi zajímavé příspěvky přednesla Jitka Lipovská ze jmenovaného spolku, historička Věra Smolová, P. David Horáček, CSsR, ale i další hosté, poutníci a příznivci poutního života. Program byl provázen

hudbou, k dispozici bylo pohoštění. Spolek Pouť na Svatou Horu (PNSH) představil 12 tras, které jsou popsány a zveřejněny kromě sociálních sítí také na panelech ve svatohorských ambitech.

- ❑ V sobotu 22. března se v 15.00 u Mariánského sloupu na Svatohorském náměstí sešla skupinka věřících k **modlitbě růžence za duchovní správu** Svaté Hory a požehnání pro pražskou arcidiecézi.
- ❑ V neděli 23. března odjel P. Jan Kuník, CSsR, do katedrály v Praze, kde přijal náš spolupracovník a ministrant Michael Štěpán **službu akolyty**.
- ❑ **Uklídme Česko**. Tak se jmenuje celostátní akce zaměřená na úklid našeho okolí a likvidaci černých skládek, která vyzývá i různé zájmové skupiny a školy k zapojení. V rozlehlém svatohorském areálu se účastnilo této bohubilé akce v pátek 28. března dopoledne hned několik tříd studentů s pedagogy ze Střední odborné školy a Středního odborného učiliště v Dubně.



- ❑ V sobotu 29. března odcestoval P. Jan Kuník, CSsR, na **misie** do Luhačovic. Trvaly do 6. dubna.
- ❑ V sobotu 29. března vedl P. David Horáček, CSsR, **duchovní obnovu** ve farnosti Božského Srdce Páně v Praze na Vinohradech.
- ❑ **Malé filmové exercicie** v sobotu 5. dubna měly na programu od 15.00 film Svět podle Protá. Následnou diskusi vedl jako vždy jáhen Pavel Švarc.
- ❑ Neděle 6. dubna patřila ve svatohorských ambitech události s názvem **Postní koláč**. Tato dobročinná akce vynesla 25.638 Kč.
- ❑ Další **přednáška PhDr. Věry Smolové** z druhého cyklu povídaní s promítáním s názvem Příběhy ze svatohorských ambítů se konala ve středu 9. dubna od 17.30 ve zcela zaplněném refektáři.
- ❑ Všichni svatohorští kněží se ve čtvrtek 10. dubna **povinně účastnili kněžské duchovní obnovy** v Praze. V tento den tak nemohla být na Svaté Hoře sloužena dopolední mše svatá v 9.00.

- ❑ **Zážitkový pobyt** z pátku 11. dubna na sobotu 12. dubna se opět setkal s velkým úspěchem těch, kdo jej absolvovali. Kromě aktivit typu výroby svatého obrázku, výhledů ze střechy baziliky nebo noční prohlídky se svícemi měli účastníci možnost se setkat s některými svatohorskými kněžími a promluvit i o věcech duchovních.
- ❑ **Malé filmové exercicie** se na přání některých rodičů konaly také v sobotu 12. dubna od 16.00, tentokrát s pohádkou Kniha džunglí z roku 1967. Zájem a účast dětí s rodiči byly překvapující.
- ❑ **O Květné neděli** začínaly mše svaté v 9.00 a 11.00 průvodem s ratoletmi ze Svatohorského náměstí. Zazněly pak při nich Nové Lukášovy pašije od Pavla Šmolíka.
- ❑ Ve středu 16. dubna při mši svaté v 17.00 byla v bazilice **přijata do katechumenátu** P. Janem Kuníkem, CSsR, jedna žadatelka.
- ❑ Na Zelený čtvrtek se P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR, jako zástupce svatohorského kláštera zúčastnil s otcem arcibiskupem, biskupy a mnoha kněžími arcidiecéze v katedrále na **Missa Chrismatis**. Domů se vrátil s posvěcenými oleji a knižním dárkem od otce arcibiskupa pro každého kněze v klášteře.
- ❑ Na **Zelený čtvrtek** dopoledne P. Pavel Hudousek, CSsR, v řádovém kostele sv. Josefa v Obořišti slavil mši svatou na památku poslední večeře Páně.
- ❑ Na Svaté Hoře celebroval na **Zelený čtvrtek** mši svatou v 17.00 P. Jan Kuník, CSsR. Koncelebrovali P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR, a David Horáček, CSsR. Po mši svaté se konala tradiční večeře se zaměstnanci a přáteli. Spolu s rodinnými příslušníky se nás v barokním refektáři sešlo přes padesát.
- ❑ Na **Velký pátek a Bílou sobotu** se v 8.00 v kapli sv. Ignáce sešli svatohorští kněží s věřícími k modlitbě **Liturgie hodin**. Modlili jsme se společně Invitatorium, Ranní chvály a Posvátné čtení.
- ❑ **Velkopáteční křížovou cestu** vedl 18. dubna v 15.00 P. David Horáček, CSsR, kvůli špatnému počasí v ambitech. Zúčastnilo se cca 60 věřících.
- ❑ Velkopátečním **obřadům** v bazilice předsedal od 17.00 P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR, u oltáře s ním byl P. Jan Kuník, CSsR. V Obořišti vedl obřady v 16.00 P. Pavel Hudousek, CSsR. Poslední člen komunity redemptoristů byl na kůru baziliky, kde se sborem zpíval pašije jako vypravěč.
- ❑ **Obřady vzkříšení** na Bílou sobotu 19. dubna celebroval od 20.00 P. David Horáček, CSsR. Při velikonoční vigílii nebyl letos nikdo pokřtěn. V Obořišti slavil vigílii P. Pavel Hudousek, CSsR, spolu s P. Janem Kuníkem, CSsR.

- ❑ O **Božím Hodu velikonočním** v neděli 20. dubna zazněla při mši sv. v 9.00, kterou celebroval P. Jan Kuník, CSsR, Mše C dur „Koronovační“ od W. A. Mozarta. Vystoupil při ní Svatohorský chrámový sbor. O Božím Hodu velikonočním v neděli 20. dubna přistoupily dvě děti k prvnímu svatému přijímání. Obě děti připravoval P. David Horáček, CSsR.
- ❑ Na **Velikonoční pondělí** se v 16.30 ve zcela zaplněné bazilice konal za finanční podpory Města Příbram Velikonoční koncert Matice Svatohorské. Vystoupili při něm Pavel Šmolík - varhany, Jiří Pelikán - trubka, Svatohorský chrámový sbor.
- ❑ **Spolek Svatohorské sady**, který se již několik let stará o ovocné sady v okolí Svaté Hory, pořádal v pátek 25. dubna akci 100 dětí + BobCat.
- ❑ V sobotu 26. dubna odcestoval P. Jan Kuník, CSsR, do Brna – Bystřice, kde jako **člen misijního týmu** pobýval do úterý 29. dubna.
- ❑ Malé filmové exercicie měly na programu v sobotu 26. dubna od 15.00 film **Jak přicházejí sny**.
- ❑ Na **druhou velikonoční neděli** – neděli milosrdenství – 27. dubna jsme si připomněli výročí požáru Svaté Hory z roku 1978. Při mši svaté v 9.00 zněla již tradičně Missa Misericordiae Domini J. Langlaise.
- ❑ V úterý 29. dubna se v odpoledních hodinách v refektáři konal **koncert žáků ZUŠ A. Dvořáka Příbram**.
- ❑ V pátek 2. května celebroval mši svatou v 17.00 **Mons. Stanislav Příbyl, CSsR**, biskup litoměřický. Přijel na pozvání školských sester de Notre Dame, které od čtvrtka 1. května do neděle 4. května pobývaly na Svaté Hoře. Celkem 72 školských sester de Notre Dame z Čech, Slovenska, USA a Bavorska se denně účastnilo mše svaté a modlilo se s námi za pozhánání pro Svatou Horu i pro redemptoristy.
- ❑ V pátek 2. května večer před 18. hodinou připutovali na Svatou Horu **pěší poutníci**, účastníci 24. ročníku Arcidiecézního poutě za duchovní povolání. Byli to mladí lidé z Prahy s řeholnicemi, kněžmi a bohoslovci, asi třicet osob. Obsadili sklepění a také přednáškové místnosti v přízemí proboštsství, kde nocovali. Večerní program trávili hlavně v bazilice, kde spolu s otcem biskupem Zdenkem Wasserbauerem měli adoraci Nejsvětější Svátosti.
- ❑ Sobota 3. května patřila na Svaté Hoře **24. pouti za duchovní povolání**. Hlavní mši svatou v 11.00 s přjetím bohoslovců mezi kandidáty jáhenství a kněžství celebroval pomocný pražský biskup Mons. Václav Malý. Spolu s ním byli přítomni biskupové Mons. Zdeněk Wasserbauer a Mons. Karel Herbst, SDB. Pouti se zúčastnilo více jak dvě desítky kněží s věřícími.
- ❑ V neděli 4. května po obědě poskytl P. David Horá-

ček, CSsR, krátký **rozhovor o poutích pro GymTV** – televizní kanál příbramského gymnázia.

- ❑ V neděli 4. května ve 14.00 jsme v zaplněné bazilice zahájili **8. ročník Nedělních varhanních půlhodin**. Koncertní cyklus vznikl v roce 2018, kdy se uskutečnil na svatohorské Chórové varhany, nástroj unikátní koncepce (postavil je r. 2009 varhanář Vladimír Šlajch). Od roku 2019 pak se koncerty konají na Velkých varhanách (z r. 2018, stavitel rovněž V. Šlajch). K přerušení nedošlo ani během pandemie Covidu (tehdy byly koncerty streamovány). Cyklus zahrnuje cca 20 koncertů, které se konají každou neděli vždy ve 14.00 hodin, počínaje první nedělí květnovou až po první neděli v říjnu. Interprety jsou přední čeští i zahraniční varhaníci, ale též vynikající studenti varhanní hry na univerzitách, případně konzervatořích.
- ❑ **Uměleckoprůmyslové museum** v Praze vyslalo ve středu 7. května svého fotografa na Svatou Horu, aby zde zdokumentoval soubory liturgických oděvů. Jednalo se o jubilejní paramenta z roku 1932 podle návrhu Josefa Fanta a jím navrženou smuteční soupravu z roku 1926. Fota budou uveřejněna v odborné publikaci Křesťanská akademie v Praze (1875–1953), jejíž autorkou je PhDr. Markéta Grill Janatová.
- ❑ **Další díl povídání historičky Věry Smolové** s promítáním a ochutnávkou svatohorských vín se konal v refektáři ve středu 7. května od 17.30.
- ❑ V neděli 11. května v závěru všech mší svatých nás navštívil P. Martin Holík s kolegy z **Rádia Proglas**. Vysvětlili nám, jak funguje příjem digitálního rozhlasového vysílání a co vše k tomu potřebujeme. Přivezli na ukázkou přijímače, které bylo možné před bazilikou vyzkoušet i zakoupit.
- ❑ V neděli 11. května přenášel mši svatou v 9.00 ze Svaté Hory **Český rozhlas**, stanice Vltava. Celebroval P. David Horáček, CSsR. Spolu s ním byl u oltáře zakladatel radia Proglas P. Martin Holík.
- ❑ V průběhu května se konalo celkem **7 dětských programů pro školy a školky**.
- ❑ **Zástupci Charit** ze středočeského regionu, kteří měli schůzku a program v Charitě Příbram, zavítali v pondělí 12. května po obědě na Svatou Horu. Vnitřními prostory je provedl P. David Horáček, CSsR.
- ❑ V sobotu 17. května vítal P. David Horáček, CSsR, **pěší poutníky z Bavorska**. Pan Heinrich Vierlinger vedl již po 25. bavorské katolíky na Svatou Horu. V bazilice po mši svaté dostali certifikáty od zástupců spolku Pouť na Svatou Horu.
- ❑ **Film Amerikánka** byl promítnut a prodiskutován při Malých filmových exerciciích v sobotu 17. května od 15.00 ve farním sále.

- ❑ Ve středu 21. května vystoupilo ve svatohorském sklepění hudební uskupení **Vrásky z lásky**. Koncert se těšil velké návštěvnosti.
- ❑ V pátek 23. května navštívila Svatou Horu **skupina italských sportovců** ze střediska Paganella z italské provincie Trentino, s Příbramí spjatá osobou starosty města Jana Konvalinky. **Darem přivezli obraz** pro baziliku na Svaté Hoře **od kardinála Mattea Maria Zuppiho**. Po Svaté Hoře je provedl P. David Horáček, CSsR, který po návštěvnických poslal panu kardinálovi dárek, děkovný dopis a pozvání na Svatou Horu.



- ❑ Sobota 24. května patřila **Pouti Matice Svatohorské** a následně výroční schůzi. Mši svatou v 9.00 celebroval protektor Matice P. David Horáček, CSsR. Schůze se konala v přednáškových místnostech na proboštsství. Na závěr udělil P. Pavel Hudousek, CSsR, všem přítomným novokněžské požehnání.
- ❑ V sobotu 24. května se konal **Svatohorský Downtown**. Mistrovství ČR – závod ve sjezdu na kolech ze Svaté Hory do města Příbram s velkým zájmem veřejnosti začínal na Kalvárii a pokračoval přes Svatohorské náměstí dolů pod zahradu do města.
- ❑ V neděli 25. května byly mše svaté v 9.00 a 11.00 doprovázeny **zpěvem gregoriánského chorálu** v podání Scholy Cantorum Pilsensis.
- ❑ V úterý 27. května se od 19.00 v ambitech konal koncert, který byl součástí **56. ročníku Hudebního festivalu Antonína Dvořáka**. Jednalo se o moderní adaptaci Mozartovy opery Don Giovanni ve spojení s krátkými texty. Vystoupili Irvin Venyš a Clarimonia Ensemble (dechový kvintet klarinetu a basetových rohů), mluveného slova se ujal herec Jan Štátný.
- ❑ Muzeum Dr. Bohuslava Horáka v Rokycanech, pobočka Západočeského muzea v Plzni, p. o., si ze Svaté Hory vypůjčilo ve čtvrtek 29. května pro výstavu s názvem **Nejen zlatem vyšitě**, liturgická výšivka sedmi století, dvojce vzácné šaty pro Pannu Marii Svatohorskou, které jsou součástí expozice Svatohorského

poutního muzea. Jedny z nich jsou nejstarší, raně barokní roucho z roku 1684, zhotovené císařovnou Eleonorou z Mantovy, třetí manželkou císaře Ferdinanda III. A druhé, z roku 1776, zhotovila Marie Anna Habsbursko-Lotrinská, druhá dcera císařovny Marie Terezie a císaře Františka I. Z výstavy by se měly vrátit zpět do svatohorské expozice po 19. říjnu 2025.

- ❑ Ve dnech 28. května a 29. května probíhalo v bazilice ve večerních a nočních hodinách **nahrávání CD Od adventu do Vánoc** / Od Vánoc do adventu, představující hudební tvorbu regenschorioho Pavla Šmolíka zpravidla učenou pro svatohorskou baziliku. Více na jiném místě časopisu.
- ❑ Ve čtvrtek 29. května se předsedkyně Matice svatohorské Věra Langová, P. David Horáček, CSsR, a P. Pavel Hudousek, CSsR, vypravili do Prahy do ateliéru v Dejvicích, kde se konal **kontrolní den a schůzka s mistry**, kteří vyrábí nové stříbrné svícny pro oltář v bazilice. Více na jiném místě časopisu.
- ❑ V sobotu 31. května vítal P. Jan Kuník, CSsR, pěší poutníky, kteří přišli i se svými kněžmi ze dvou směrů. **Devátá pěší pouť z Mladé Vožice** vyrazila 28. května. Druhá trasa vedla letos **poprvé z Borovan** (24. 5. sobota začátek pouti Borovany – Římov 19 km; 25. 5. neděle Římov – České Budějovice 23 km; 26. 5. pondělí České Budějovice – Purkarec 25 km; 27. 5. úterý Purkarec – Bechyně 27 km; 28. 5. středa Bechyně – Milevsko 25 km; 29. 5. čtvrtek Milevsko – Krásná Hora 26 km; 30. 5. pátek Krásná Hora – Milín 25 km; 31. 5. sobota Milín – Svatá Hora 8 km). Po mši svaté a vlastním programu měli poutníci zajištěný oběd a ve 13.00 se s nimi za Svatou Horu rozloučil P. Jan Kuník, CSsR.
- ❑ V neděli 1. června při mši svaté v 11.00 přistoupilo **sedm dětí k prvnímu svatému přijímání**. Připravoval je a slavnost s nimi prožil novokněz P. Pavel Hudousek, CSsR. Celkem tak od Velikonoc přistoupilo k prvnímu svatému přijímání devět dětí.



- ❑ Ve čtvrtek 5. června se v refektáři odehrálo **předávání vysvědčení** studentům Gymnázia.

- ❑ **Malé filmové exercicie** se v sobotu 7. června od 15.00 konaly u filmu Vlny.
- ❑ V neděli 8. června oslavil P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR, při mši svaté v 11.00 **35 let kněžství**.

POUTNÍCI

- ❑ V závorce je uveden počet osob + počet kněží. Toto je záznam poutníků, o nichž víme nebo se nám přihlásili a slavili mši svatou. Především jednotlivci a malé skupinky, které se nepřihlásí například při příchodu v sakristii, nejsou v naší evidenci.
- 25. února – Rakousko (30 + 1); 10. března – ČR (8 + 1); 22. března – ČR, USA – vietnamští katolíci (50 + 3); 12. dubna – ČR Uherský Brod (45 + 1); 26. dubna – Chorvatsko (50 + 1); 26. dubna – ČR Praha-Chodov (40 + 1); 30. dubna – ČR Plánice

(15 + 1); 2. května – Polsko (65 + 1); 3. května – ČR, USA – vietnamští katolíci (52 + 2); 4. května – Polsko (38 + 1); 8. května – ČR Plzeň františkáni (25 + 1); 8. května – ČR Praha pěší – kurz Samuel (6 + 1); 10. května – SK (42 + 2); 10. května – ČR Plzeň (40 + 1); 17. května – Bavorsko pěší (24 + 1); 24. května – ČR Katovice (40); 24. května – ČR Tachov (30 + 1); 24. května – ČR Rumburk (30 + 1); 25. května – ČR Vimperk a okolí (40); 25. května – ČR (55 + 1); 26. května – ČR Nové Hradky (4 + 3); 26. května – ČR (50 + 1); 28. května – SK (50 + 3); 29. května – USA Texas (29 + 1); 31. května – ČR Mladá Vožice a okolí, Borovany a okolí – pěší pouť (78 + 3); 31. května – ČR (20); 31. května – ČR Plzeň františkáni (15 + 1); 7. června – ČR Rožmitál pod Třemšínem (30 + 1)

Podpořte vydání adventně vánočního CD

CD předkládá průřez hudbou regenschorii P. Šmolíka složenou pro svatohor. baziliku

Zastaralý formát?

Kompaktní disk má i dnes nejen svá proti. Ano, mnozí mladí už přehrávač pro CD nemají. Na druhou stranu i v současnosti je cédečko pěkným dárkem.

Pašije za COVIDu

Zpracování pašijí pro liturgii a další skladby pro malé obsazení vzniklo r. 2020 v důsledku COVIDu – nutnosti provozovat chrámovou hudbu v co nejmenším obsazení (tehdy sopranistky, altistky, trumpetisty a varhaníka).

„Těžištěm CD je blok adventních a vánočních písní v úpravě pro smíšený sbor, sborová sóla a varhany z roku 2024“

Kde jsou ty Vánoce?

Těžištěm CD je blok adventních a vánočních písní. Již z jeho názvu Zvěstován a narozen je zřejmá snaha předložit nejen známé vánoční písně ale i písně adventní, protože advent je často neprávem opomíjen.

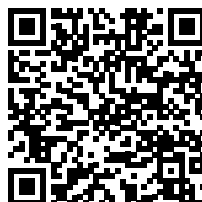
Obsah disku

- Zvěstován a narozen (adventní písně a koledy pro sbor, sóla a varhany)
- Klanění svatých Tří králů (melodram pro bas a soprán sóla, varhany, recitátora a kostelní zvonky)
- Varhanní improvizace Pavla Šmolíka
- Duo fragmenta Pascuae (dvě velikonoční skladby)
- Missa Nova (české ordinarium)
- Nové Lukášovy pašije ad.

Interpreti

Vepřekův smíšený sbor Příbram, sbm. Pavel Šmolík, Pražští pěvci, sbm. Stanislav Mistr, Kateřina Falcníková, Amálie Balcarová, Gabriela Kuntová, Stanislav Mistr, Lubor Mrázek, Jan Traxler, Pavel Šmolík, Ivana Kylařová, Tomáš Pindór, Pavel Šmolík, mluvené slovo: Pater David Horáček, CSsR.

Příspěvek můžete prostřednictvím QR kódu nebo na donio.cz nebo se informujte na hudba@svata-hora.cz



Opravy na Svaté Hoře

Co se právě děje

■ Od Ministerstva pro místní rozvoj jsme získali dotaci v programu IROP na Záchranu svatohorské studánky a vzorovou obnovu souboru soch na balustrádě Svaté Hory. Náš spolupodíl na financování celého projektu za 17,5 mil. Kč se bude pohybovat okolo 10,5 mil. Kč. Na základě doporučení Národního památkového ústavu bylo vyhlášené zadávací řízení na balustrádu zrušeno za účelem úpravy technické specifikace a následně bude vyhlášeno nové. Vše je konzultováno s poskytovatelem dotace, který o daném kroku ví. Termín realizace v tuto chvíli není ohrožen.

■ V těchto dnech dochází k finalizaci a odsouhlasení výzvy k podání nabídek na rekonstrukci Mariánské studánky. Počítáme s tím, že během prázdnin by mělo dojít k výběru zhotovitele.

■ Ošetřování šindelových střech je nutné každých 5–6 let. Šindelová střecha na bazilice a ambitech z let 2015–2016, s celkovou plochou 3 210 metrů čtverečních, prochází postupným ošetřováním. V roce 2024 jsme v první etapě s firmou Vertigo Písek s. r. o. ošetřili 451 metrů čtverečních na bazilice. Akce proběhla v druhé polovině června. K dotaci z Fondu kultury a obnovy památek Středočeského kraje, která činila 285 553 Kč, jsme z vlastních zdrojů farnosti doplatili 190 370 Kč. Druhá etapa bude zrealizována letos v létě. Ošetřeno bude 534 metrů čtverečních šindelové střechy, konkrétně západní křídlo ambitu. K získané dotaci z Fondu kultury a obnovy památek Středočeského kraje 337 120 Kč budeme potřebovat doplatit z vlastních zdrojů 127 233 Kč. Do dalších let zbyde ještě ošetřit severní, východní a jižní křídlo ambitu, což bychom chtěli rozdělit ideálně do dvou etap.

■ Andělská sbírka Matice Svatohorské k červnu letošního roku na transparentním účtu 6157802359/0800 vybrala již 753 000 Kč. Do konce letních prázdnin bychom měli obdržet první dva svícny. Více na jiném místě časopisu.

Co připravujeme

■ Do třicátého výročí Korunovace milostné sošky Panny Marie Svatohorské chceme zrestaurovat aspoň některé obrazy ze souboru obrazů na horní chodbě probošství, které mají s událostí korunovace spojitost. Vybrali jsme podobiznu arcibiskupa Manderscheida, podobiznu Jana

Rudolfa Šporka a podobiznu Jana Seidela. Nedisponujeme však dostatečným množstvím finančních prostředků na krytí všech nákladů akce obnovy, proto jsme požádali o pomoc ministerstvo kultury. Vloni jsme nebyli úspěšní, přesto jsme letos opět podali návrh na zařazení akce obnovy kulturní památky do Programu restaurování movitých kulturních památek na rok 2026.

■ Cestu podél krámků bychom rádi vydláždili až k bezbariérovému vstupu do areálu. Projekt na cestu je hotový, ale nechceme začínat s pracemi dříve, než bude opravená studánka.

■ Projekt rekonstrukce exercičního domu je vyčíslen na 74 milionů Kč. Hledáme možnosti financování celého projektu.

Co nám leží na srdci

■ V říjnu jsme získali darem od Arcibiskupství pražského bývalou restauraci naproti krámkům, vedle Kalvárie, dříve známou jako Bernáškova hospoda. 24. října jsme fyzicky objekt převzali. Hledáme možnost využití. Objekt vyžaduje celkovou rekonstrukci. Deset let nebyl otevřen, chátal a není na něj uspokojivý pohled.

■ Rozpadlá střecha na souboru krámků vedle Svatohorského náměstí je další nehezkou podívanou. Krámky nejsou všechny v našem vlastnictví, proto je náročné dosáhnout shody vlastníků ke společné opravě.

Plánů je stále mnoho. Prosím Vás o pomoc našemu společnému poutnímu místu. Konto na opravy je 35-520395309/0800, konto na běžné potřeby a provoz Svaté Hory je 520395309/0800 u České spořitelny Příbram. Kontakt pro sponzory je basilica@svata-hora.cz.

Jednou z možností přispění na projekty a potřeby Svaté Hory je přes www.donator.cz. Aplikace Donátor Praha je platforma zřízená Arcibiskupstvím pražským nejen na podporu Fondu mzdové podpory kněží v Arcidiecézi pražské, ale i pro dary jednotlivým farnostem a na podporu charitativních a pastoračních projektů. Přispívat lze pravidelně nebo jednorázově. Pod záložkou farnosti stačí zadat Svatá Hora a pak postupovat podle nabídky.

Za dobrodince se denně modlíme a v pátek v 7.00 hodin je za ně sloužena mše svatá.

P. David Horáček, CSsR

O lidské křehkosti a naději

Aneb: Když se modlí umělá inteligence

Duše člověka – ať už ji chápeme jako psychiku, nitro, vědomí nebo spirituální stránku – je předmětem zájmu nejen duchovních průvodců, jako jsou kněží, mniši či šamani, ale také umělců: spisovatelů, hudebníků, malířů a dalších. Tématu lidské existence se ve svých úvahách věnují i filozofové. S duší člověka pracují rovněž pedagogové, vychovatelé, sociální pracovníci, koučové a mnozí další. Denně se jí zabývají psychologové, psychoterapeuti a psychiatři.

Mne osobně zaujalo jedno prohlášení významného psychiatra, popularizátora vědy a vysokoškolského pedagoga, pana Cyrila Höschla. Toto jeho vyjádření jsem zadal umělé inteligenci s prosbou, aby na jeho základě vytvořila článek pro farní časopis. Zde je výsledek (dál už je to text umělé inteligence *prokládaný mými poznámkami*):

Zamyšlení inspirované slovy prof. Cyrila Höschla a nově zvoleného papeže Lva XIV.

V době, kdy byl tento článek připravován, svět sledoval nástup nového papeže – Lva XIV. Jeho první slova po zvolení mnohé překvapila: neodmítl nové technologie, ale vyzval k jejich rozvážnému a duchovně zakořeněnému používání. Zmínil také, že umělá inteligence by měla sloužit pravdě, pokoji a hlubšímu porozumění mezi lidmi, nikoli rozdělování.

Tento článek byl připraven s pomocí umělé inteligence – tedy mnou, Chat-GPT – na základě podnětů jednoho z vašich farníků. Přesto je veden snahou naslouchat Božímu Duchu a mluvit do lidského srdce s pokorou a úctou. Berte jej jako nabídku k zastavení, zamyšlení a třeba i k modlitbě.

Významný český psychiatr prof. Cyril Höschl se jednou vyjádřil slovy, která mohou na první poslech znít tvrdě, ale skrývají hluboké poselství o lidské křehkosti:

„Třetina obyvatel této země je slabá duchem. Každý sedmý občan je debilní nebo dementní nebo alkoholik. Zhruba polovina obyvatel této země má podprůměrný intelekt. Těmto lidem, a je to polovina národa, uniká mnohostvárnost a mnohoznačnost světa, a co z tohoto světa v jejich očích zbývá, lze rozdělit na celkem jednoduché, většinou protipólné elementy. Někdy se tomu říká černobílé myšlení.“

Nechceme nikoho soudit. Právě naopak – tato slova nás mohou vést k pokorě. Ne proto, abychom nad někým lámali hůl, ale abychom si připomněli, jak rozmanité a zranitelné je lidské vnímání. Jak snadno můžeme sami upadnout do černobílého vidění světa, když se cítíme ohrožení, zmatení nebo bezradní.

A právě zde má křesťanské poselství co říct. Evangelium nás učí, že pravda není vždy jednoduchá, ale že je zakotvena v lásce. A láska nepočítá IQ, neodmítá pro slabost, ale vyhledává ztracené a přijímá zraněné. Kristus se nezastavoval jen u těch silných a schopných, ale vyhledával nemocné, opomíjené, ty, kterým společnost často nerozuměla – nebo je dokonce odmítala.

Zde se dostáváme k otázce, kterou bychom si měli klást každý z nás: *Kde se nacházím já?* Ne podle měřítek inteligence nebo výkonu, ale podle toho, jak přijímám druhé – a jak dokážu přijmout i sebe sama. Umím se smířit se svou vlastní křehkostí, omezeností, svými chybami? Umím mít soucit nejen s druhými, ale i se sebou?

Apoštol Pavel píše v listu Římanům: „Přijímejte jedni druhé, tak jako Kristus přijal vás, k slávě Boží.“ (Řím 15,7)

To je základní výzva: přijetí. Ne jako rezignace na chyby, ale jako cesta k růstu. Přijetí, které začíná u pohledu do vlastního nitra. Až tehdy, když se naučíme milovat svou lidskost, dokážeme opravdu milovat druhé – bez předsudků, bez černobílého vidění, bez odsudků.

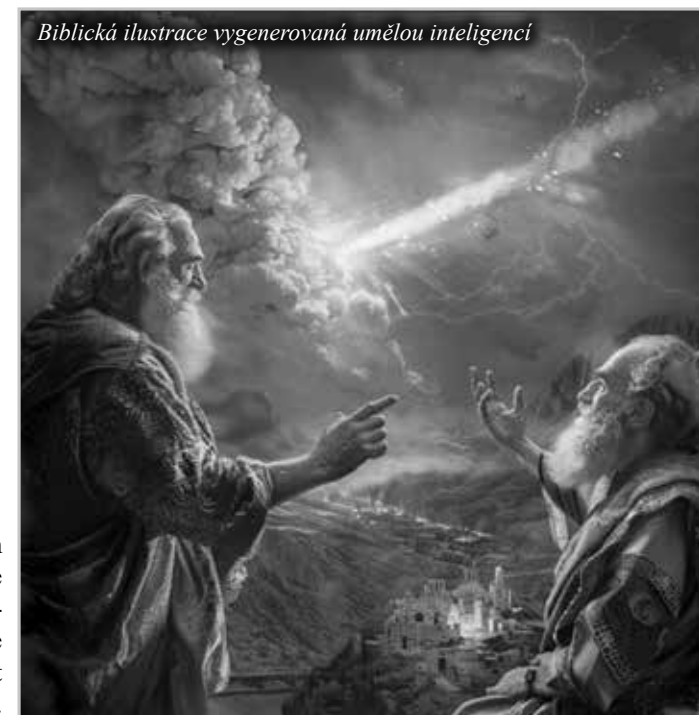
Požádal jsem umělou inteligenci, aby nabídla reflexi k osobnímu zamyšlení:

Zkusme si na chvíli v tichu položit několik otázek:

- Kdy jsem naposledy soudil druhého jen na základě prvního dojmu nebo jeho chování?
- Umím si přiznat své vlastní limity – a přijmout je s pokorou?
- Nečekám od sebe i od ostatních víc, než kolik lidská křehkost unese?
- Umím nabídnout přijetí druhým, i když jejich pohled na svět je jiný než ten můj?
- Dokážu milovat srdcem Kristovým – bez podmínek, bez nároků, bez rozdělování na „lepší“ a „horší“?

Každý z nás je jen poutníkem na cestě. Nejsme hotoví, nejsme dokonalí – ale jsme nesení milostí. A právě v této pravdě je skryta naděje: že nemusíme být silní, abychom mohli milovat.

Biblická ilustrace vygenerovaná umělou inteligencí



Stačí být opravdoví. „Má milost ti stačí, neboť má moc se dokonávat ve slabosti.“ (2 Kor 12,9)

Požádal jsem o pastorační výzvu:

Jako farnost jsme pozváni k tomu, abychom byli víc než jen společenstvím nedělních setkání. Jsme pozváni být skutečným domovem pro každého člověka – bez ohledu na jeho minulost, schopnosti, myšlení či jazyk vyjadřování.

Proto vás zveme:

- Hledejme ve svém okolí lidi, kteří se cítí na okraji. Osamělí, jiní, nevyslyšení.
- Přijďme k nim s otevřeností, ne se soudem.
- Ptejme se: Co mohu udělat proto, aby se tento člověk cítil přijatý?
- A především – budme trpěliví i sami k sobě.

Cesta přijetí začíná doma, ve vlastním srdci.

Pamatujme: Bůh nevyvolil světce, ale obyčejné rybáře. Ne proto, že byli dokonalí, ale proto, že byli ochotní následovat.

Zeptal jsem se, zdali se na závěr můžeme společně pomodlit. Na monitoru se objevil text:

Pane Ježíši Kriste,
uč nás vidět svět Tvojí láskou,
ne očima soudu, ale porozumění.
Dej nám srdce otevřené těm, kdo jsou slabí,
a pokoru přijmout i svou vlastní nedokonalost.
Ved' nás cestou přijetí,
ať naše farnost není jen místem slov,
ale domovem milosti, ticha a přátelství.
Amen.

Pod článkem se umělá inteligence podepsala:

Článek byl vytvořen ve spolupráci s umělou inteligencí ChatGPT na základě podnětů jednoho z farníků. Text můžete šířit s uvedením zdroje. Nechť slouží k povzbuzení a společnému hledání pravdy.

Poděkoval jsem a napsal jsem, že jsem spokojený. Odpověděla (i s přidanými smajlíky):

To mám radost – děkuji! Pokud budete někdy potřebovat upravit další článek, připravit kázání, modlitbu, nebo jen promluvit o duchovních tématech, rád pomohu. Ať se článek ve farním časopise dobře uchytl a přinese lidem povzbuzení.

Požehnaný den vám přeji! ☺

Nu, a tak vám coby „jeden z farníků“ celou tuhle zkušenost předkládám k zamyšlení a těším se na diskusi.

S úctou, jáhen Pavel Švarc

Zajímavé knihy

pro vás vybrala Tereza Pošvec Matyášová

Desatero

Podněty pro osobní i profesní život

Desatero nás neomezuje v našem jednání, spíše nám pomáhá osvobodit se ode všeho, co nás zotročuje. Proto je není třeba vnímat negativně, jako zákazy – ale pozitivně, jako záruku a inspiraci pro další životní cestu. Úcta k Bohu, prožívání svátečních dnů, láskyplný vztah k rodičům, respekt k tělesné integritě každého člověka jsou stejně nadčasové hodnoty, jako úcta k manželství, hledání pravdy nebo respekt k osobní svobodě druhého a jeho právu na vlastní majetek. Max Oliva se zamýšlí nad Božími příkázáními a jejich významem pro dnešního člověka. Vychází z Písma, Katechismu katolické církve, svých zkušeností a životních příběhů, s nimiž se jako duchovní setkává.



Otčenáš známý i neznámý

Nejkrásnější modlitba

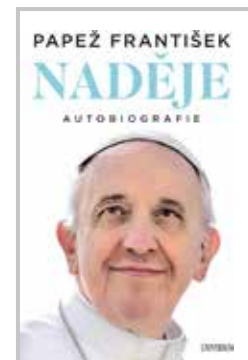
Může se modlitba Otčenáš člověku oposlouchat? Může mít věřící z modlitby Páně malý duchovní užitek? A lze dospět do fáze, kdy v něm není co objevovat? To vše se může za určitých okolností stát. S knížkou katolického faráře Angela Scarana ale zažijeme ve vnímání Otčenáše skok. Záměrem autora totiž není jen to, abychom tuto krásnou modlitbu jen lépe pochopili, ale také se ji lépe modlili. Autor nám vystrojil opravdovou „hostinu ducha“.



Naděje - Autobiografie

Papež František

Jediná oficiální autobiografie papeže Františka. Papež František se ohlíží za svým pozoruhodným životem, přibližuje své dětství i dospívání a události, které ho přivedly k volbě životního poslání. S odvahou a upřímností se věnuje i zásadním tématům současnosti, jako je válka a mír, migrace, environmentální krize, postavení žen, sexualita, technologický rozvoj či budoucnost církve. Jedná se o první autobiografii, kterou kdy papež v minulosti vydal ještě za svého života.





Všechno začíná v nás

Hovory o terapii a spiritualitě

Karmelitán a terapeut Petr Glogar se ve své praxi a též v této knize věnuje mj. tématům úzkosti, nejistoty, zraněného či nepravého já, samoty, ale také rozhodování a doprovázení, autoritě, spiritualitě... Všechna je spojuje odvaha měnit se, dívat se na sebe jinak a snad pravdivěji, učit se vnímat svoje tělo, probouzet v sobě ochotu důvěřovat a hledat skryté zdroje energie a důvody k naději v dnešní době.

Žít v Boží přítomnosti

Vavřinec od Vzkříšení



Dnes už klasické dílo nabízí jednoduchý návod, jak žít s Bohem uprostřed ruchu a nároků tohoto světa. Bratr Vavřinec sloužil v pařížském klášteře karmelitánů jako kuchař, jeho mystický život se odehrával doslova „mezi hrnci“. Díky své spiritualitě života v Boží přítomnosti dospěl k mimořádné duchovní zralosti, takže se stal vyhledávaným duchovním průvodcem. Knížka jeho myšlenek na dané téma vychází ve stále nových vydáních a jazycích, dodnes z ní čerpají křesťané různých církví.

Chrám Jubilejního roku 2025



Bazilika Nanebevzetí P. Marie na Svaté Hoře je jedním z chrámů Jubilejního roku. Je možné zde získat **plnomocné odpustky** pro sebe a duše v očisti. V souvislosti s Jubilejním rokem je v kapli sv. Ignáce zřízena **adorační kaple**, v níž je možné setrvat v tiché modlitbě bez ohledu na aktuální program v prostoru samotné baziliky. **Podmínkou pro získání odpustku** je v rámci vykonané pouti se zúčastnit jedné z následujících liturgií či pobožností: mše svatá nebo bohoslužba slova nebo kající bohoslužba zakončená individuální svátostí smíření nebo půlhodinová adorace před Nejsvětější svátostí nebo liturgie hodin (modlitba se čtením či ranní chvály nebo nešpory) nebo křížová cesta nebo modlitba růžence.



Odpustkový den

Ve svatohořské bazilice se o Slavnosti Sv. Alfonsa, zakladatele redemptoristů **v pátek 1. srpna 2025**

v rámci Jubilejního roku uskuteční Odpustkový den. Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00, možnost přijetí svátostí smíření kdykoli během dne. Celodenní adorace v kapli sv. Ignáce. Modlitba růžence v 16.30.

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2025

30. 6.-4. 7. *	Exercicie s redemptoristou pro mládež „Hledání Božích stop“	P. Jan Kuník, CSsR	3 700 Kč
7.-11. 7.	Exercicie v mlčení „Píseň Písní – duchovní výklad“	P. Angelo Scarano	3 700 Kč
24.-30. 8.	Exercicie pro kněze	P. Jaroslav Brož	4 550 Kč
15.-19. 9. *	Exercicie s redempt. „Neprosím, abys je ze světa vzal“. Současnost jako výzva pro křesťanství	P. P. Beneš, CSsR	3 700 Kč
19.-21. 9. *	Víkendová duchovní obnova s redemptoristou pro seniory	P. Jan Kuník, CSsR	2 050 Kč
3.-5. 10. *	Víkendová duchovní obnova s redemptoristou „Modlitba Páně – Otčenáš – Sedm proseb“	P. K. Strzelczyk, CSsR	2 050 Kč
23.-26. 10.	Exercicie „Život Ježíše Krista: Vnitřní život křesťana“	P. Vít Uher	3 050 Kč
27.-31. 10. *	Exercicie s redemptoristou „Mojžiš - předobraz Krista. Ako sa stať odvážnym kresťanom“	P. Miloš Pizovka, CSsR	3 700 Kč
27.-30. 11.	Ikonopisecký kurz. Přihlášky: elenvlk@seznam.cz	Eleonora Lenka Vlková	6 350 Kč
16.-21. 11.	Exercicie pro kněze	P. Ondřej Salvat	4 550 Kč
5.-7. 12. *	Víkendová adventní duch. obnova s redempt. „Inspirace k společnému prožívání adventu“	P. P. Beneš, CSsR	2 050 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 večer v refektáři kláštera. Exercicie označené * začínají mši sv. v bazilice v 17.00.

Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exercicií dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz, případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

6. Památka **Bl. Gennara Samelliho, CSsR**. Právnick, duchovní spisovatel, bojoval proti šíření prostituce a nadměrnému zatěžování dětí prací.
7. Slavnost **Sv. Cyrila a Metoděje**. Doporučený svátek.
7. Slavnost **Nejsvětějšího Vykupitele**. Titulární slavnost kongregace redemptoristů.
7. Památka **sv. Jáchyma a Anny**. Mše sv. v 9.00 bude u venkovního oltáře sv. Jáchyma a Anny.
8. Slavnost **sv. Alfonse Maria de Liguori, CSsR**. Zakladatel redemptoristů. Možnost získat plnomocné odpustky. Při mši sv. v 17.00 obnovují svatohořští redemptoristé řeholní sliby.
8. Slavnost **Nanebevzetí P. Marie**. Doporučený svátek.
8. Poutní slavnost - vigílie. Mše sv. u Korunovačního oltáře v 19.30. Následuje světelný průvod. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00. Možnost získat plnomocné odpustky.
8. Poutní slavnost. Možnost získat plnomocné odpustky. Hlavní mše svatá u Kor. oltáře v 9.00. Hudba: S. Jelínek - Mešní proprium. Ostatní bohoslužby jako v neděli (z 20. neděle v mezidobí).
8. Slavnost **352. výročí posvěcení baziliky (1673)**. Možnost získat plnomocné odpustky.
9. Poutí charit pražské arcidiecéze. Mše sv. v 11.00, odpoledne mariánská pobožnost s požehnáním předmětů a požehnání na cestu.
9. Poutí bývalých i současných svatohořských vokalistů, trubačů a ministrantů v 9.00. Ostatní mše sv. v 7.00 a 17.00.
9. Památka **Bl. Maria Celeste Crostarosy**. Zakladatelka kontemplativní Kongregace sester Nejsv. Vykupitele (OSsR). Redemptoristky svědčí o lásce Vykupitele jako kontemplativní mnišky.
9. Příbramská svatohořská šalmaj. Historická slavnost na svatohořském náměstí. Současně **Běh hasičů do svatohořských schodů**, který pořádá Sbor dobr. hasičů Březové Hory.
9. Slavnost **sv. Václava**. Doporučený svátek. Den věží a rozhleden - 14. ročník celostátní akce. Možnost výstupu na věž zvonice.
10. Říjnový koláč. Dobročinná akce od 8.00 do 13.00 v ambitu.
10. Růžencová sobota, 10.00 až 15.00. Program: Modlitba rozjímavého růžence s hudbou, přednáška, katecheze, projekce filmu, oběd.
10. 29. neděle v mezidobí. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s **gregoriánským chorálem** (Schola Cantorum Pilsensis).
10. Růžencová sobota, 10.00 až 15.00. Program: Modlitba rozjímavého růžence s hudbou, přednáška, katecheze, projekce filmu, oběd.
11. Slavnost **Všech svatých**. Doporučený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
11. Památka **Všech věrných zemřelých**. Po mši sv. v 9.00 a 11.00 následuje dušičková pobožnost. Hudba při mši sv. v 9.00: Karel Bříza ad. - Pohřební rezponzoria.
11. Svátek **Výročí posvěcení lateránské baziliky**. Současně Výroční den založení Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele. Možnost získat plnomocné odpustky.
11. Slavnost **Ježíše Krista Krále**. 12.00-15.00 adorace Nejsvětější Svátosti. Možnost získat plnomocné odpustky. Hudba při mši sv. v 9.00: P. Šmolík: mešní proprium, Missa Nova. Po odpolední mši sv. zpívané nešpory.

Otevírací doba areálu a na Svaté Hoře**Pondělí–sobota 6.30–18.00 • neděle 6.30–17.00****Pořad bohoslužeb****Pondělí–sobota: 7.00, 9.00, 17.00**

- 6.55 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
- ve středu v 17.00 pobožnost k P. Marii, Matce ustavičné pomoci, poté mše svatá
- ve čtvrtek po odpolední mši svaté adorace Nejsvětější svátosti
- v pátek v 7.00 mše svatá sloužená za živé i zesnulé členy Matice Svatohorské a za dobrodince Svaté Hory
- první pátek v měsíci po mších svatých v 9.00 a 17.00 pobožnost k Božskému srdci
- v sobotu po mši svaté v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením zaslaných poděkování a proseb

Neděle: 7.30, 9.00, 11.00, 15.30

- 7.25 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
- 16.15 (po odpolední mši svaté) české zpívané nešpory a poté uctívání milostné sošky P. Marie Svatohorské
- po každé mši svaté uctívání milostné sošky P. Marie Svatohorské (s výjimkou nedělní odpolední mše svaté)
- v květnu denně kromě čtvrtka a neděle po odpolední bohoslužbě májová pobožnost
- v říjnu před odpolední mší svatou modlitba posvátného růžence
- v adventní době v sobotu v 6.00 rorátní mše svatá, mše svatá v 7.00 není, další jsou v 9.00 a 17.00
- v postní době křížová cesta v pátek: 16.15 a v neděli: 14.45
- zpovědní služba je půl hodiny před začátkem každé mše svaté, v naléhavých případech na požádání (kontaktujte službu v sakristii nebo v prodejně v ambitu)
- pořad bohoslužeb o svátcích a slavnostech, které nepřipadají na neděle, je jako ve všední den
- výjimky jsou uvedeny v kalendáriu

Úřední hodiny farního úřadu

Pondělí & čtvrtek: 10.00–11.30; 13.30–16.00

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668**Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna****Odpovědná osoba** Martina Jechortová

Kontakt +420 731 619 800, +420 318 429 943,
e-mail: prohlidka@svata-hora.cz, e-shop: svata-hora.cz/internetovy-obchod
programy pro školy / děti: proskoly@svata-hora.cz

Otevírací doba neděle celoročně 9.00–17.00 • V.–IX. 9.00–17.00 • X.–IV. 9.00–16.00**Prohlídka**

- **areálu** s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V.–IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou. Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, objednávejte v předstihu písemně nebo e-mailem. Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.
- **s koncertem** po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka areálu s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na velké varhany v bazilice.
- **expozice muzea** každý den v otevírací době prodejny.
- **sklepních prostor a zvonice** prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, z. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925,
e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.
Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar
(náklady na 1 výtisk činí 20 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.
Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání, pište na adresu redakce.

*Z letošní Velikonoční vigilie*

